

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ

КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

27 вересня 2007 року

№28 (2804)

ДНІ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ В КПІ

На території Наукового парку "Київська політехніка" з 12 по 14 вересня пройшла виставка-ярмарок "Тепло. Теплий дім – 2007", проведена в рамках Днів енергоефективності в м. Києві. На ній вітчизняні виробники представили енергозберігаючі прилади та зразки енергоефективних технологій, здатних не лише підвищити продуктивність праці, покращити якість виробів, а й поліпшити побут людини.

У роботі виставки взяли участь і виступили представники КМДА, Національного агентства з енергозбереження, РНБО, райдержадміністрації тощо. У виступах було наголошено, зокрема, що на зміну виробам зі зменшеним споживанням первинних енергоресурсів має прийти енергоефективне обладнання. Держава створила правову основу щодо зменшення податкового навантаження для таких виробництв, тож слово за наукою та промисловістю.

Серед інших експонатів на виставці було представлено струменеву-нішіву технологію спалювання, розроблену на кафедрі теплоенергетичних установок теплових та атомних електростанцій (розробник доц. М.З.Абдулін). Як повідомила завідувач кафедри, чл.-кор. НАН України Н.М.Фіалко, представлену технологію уже впроваджено приблизно на 600 об'єктах України та близького зарубіжжя: в котельних установках, печах різноманітного призначення тощо. Вона дозволяє економити споживання природного газу в 2-3 рази (саме такі цифри отримали на Запоріжсталі в мартенівських печах).

Висока енергоефективність пов'язана з тим, зазначила Наталія Михайлівна, що представлена технологія базується на результатах глибоких фундаментальних досліджень, виконаних у лабораторії горіння кафедри ТУТ і АЕС. Присмню, підсумувала професор, що роботу було відзначено в номінації "Кращий енергозберігаючий проект" Всеукраїнського конкурсу "Лідер паливно-енергетичного комплексу України" в 2006 р. "Вона має великі перспективи в майбутньому", – запевнила Н.М.Фіалко.

Н.Вдовенко

18 та 19 вересня в НТУУ «КПІ» відбувся відкритий семінар на тему «Трансфер технологій. Політика Японії у сфері співробітництва академічних закладів, промислових та урядових структур». Цей захід проходив за підтримки Українсько-японського центру при НТУУ «КПІ», на відкритті якого були присутні проєктор НТУУ «КПІ», член-кореспондент НАН України М.Ю.Ільченко, радник Посольства Японії в Україні Й. Катаяма, представники уряду, викладачі та студенти нашого університету.

Трансфер технологій – японський досвід

Виступає Й. Катаяма

Пан Катаяма у вітальному слові відзначив потенціал розробок НТУУ «КПІ», впроваджених у бізнес-проєктах, що сприяє розвитку та підтримці української економіки. Також він сказав, що Японія має значні напрацювання у сфері високих технологій і її представники на семінарі будуть раді поділитися цим досвідом з українськими колегами.

З лекцією «Від політики науки та технологій до інноваційної політики – зразок інноваційної політики в Японії» виступив професор національного університету міста Йокогама М. Кондо. Він окреслив проблеми, які існують в Японії у сфері розробок високих технологій, та шляхи їх подолання.

Японія посідає одне з перших місць у світі за кількістю патентів, виданих винахідникам за рік, проте їх конкурентоспроможність на ринку з 1993 року значно знизилась. Саме тому уряд Японії

розробив закон про науку й технології (1995) та прийняв Консул з політики у сфері науки й технологій (2001). За цими нормативно-правовими актами змінився власне підхід інноваційної політики Японії – від підходу "знизу-вверх" (від винахідників до менеджерів)

до підходу "зверху-вниз" (від стратегічних замовлень – до виконання). Також в Японії широко розгорнуто співпрацю між науковими та діловими колами країни, що передбачає створення нових знань у центрах спільних досліджень за спеціальними грантами; започаткування «наукоємного бізнесу» (замість гонорарів за патенти вузи можуть отримувати частку акцій підприємства); спільну політику (національні університети стають національними університетськими агентствами).

У заключному слові пан Кондо підкреслив, що Японія як ніхто у світі покладається на знання, саме тому здійснення інновацій потребує скоординованої міжгалузевої співпраці та розробки чіткої національної стратегії.

Майя Заховайко

XIV Міжнародна студентська олімпіада з математики ІМС проходила цього року в Американському університеті м. Благоевграда (Болгарія) з 3 по 9 вересня. Вона збрала 249 учасників – 60 команд, які представляли понад 30 країн. Політехніки багато років є не лише її учасниками, а незмінними призерами. П'ятикурсник Олександр Рибак, який цього року виступав як тренер команди і в змаганні участі не брав, є багаторазовим переможцем різноманітних всеукраїнських і міжнародних олімпіад з математики, своєрідним рекордсменом ІМС, адже три роки поспіль отримував там Гран-прі.

До складу команди НТУУ «КПІ» входили третьокурсник ФТІ Федір Зубач та другокурсник ФТІ Дмитро Батюк. І цього разу фізтехівці відстояли свої місця у списку переможців – обидва отримали дипломи третього ступеня.

Ми попросили студентів поділитися враженнями. Наводимо їх розповіді.

Випробувати себе

Команда наша складалася з двох учасників (передбачалося більше, та забракло коштів). Як на мене, хлопці виступили не дуже вдало: 118-й результат у Федора Зубача і 146-й у Дмитра Батюка (з 249), і в підсумку – треті дипломи. Я ж мріяв, що вони будуть у першій сотні чи навіть хтось потрапить у перші 50...

Та все ж це позитивний результат: Федя Зубач піднявся майже на 100 позицій порівняно з минулим роком. Дмитро поїхав уперше. Він розв'язав 5 задач, але зарахував лише йому тільки 3,5. Тож буде наука, як оформляти роботу та писати пояснення.

Фізтехівці на олімпіаді в Болгарії

Моя "проба пера" теж не дуже вдалася. Я пропонував на олімпіаді три свої задачі, але їх не взяли. Найбільше мені подобалася одна з них – із комбінаторики. На ІМС комбінаторних задач дуже мало, а моя розв'язувалася дуже красиво. Та при обговоренні розкритикували формулювання (рішення приймалося голосуванням керівників команд і членів журі). У підсумку на позицію 2.6 (шоста задача другого дня) взяли задачу одного німця, що мала красиву умову, але довге і "перекручене" розв'язання.

Містечко Благоевград – невелике, тому особливих визначних пам'яток там не зустрінеш. Хоча є і драматичний театр, і зоопарк. Напевно, найбільш цікавим місцем є Американський університет, де ми мешкали. Біля нього є велика площа з красивими фонтанами, а також парк. Особливої уваги (і по-

ваги!) заслуговують гуртожитки, за комфортабельністю їх можна порівняти з 3-зірковими готелями. Дуже смачна їжа: багато фруктів і м'ясних страв, тож шлунки почувалися щасливими.

Якщо дозволите, трохи про пригоди. Благоевград розташований

біля підніжжя досить високих гір. Я був там 2 роки тому (теж на олімпіаді), піднімався на схили і поділився враженнями з друзями. Один із них (з КНУ ім. Шевченка) запропонував "сходити" на якусь із вершин. Ми попрямували іншою дорогою, ніж я ходив минулого разу, маршрут виявився довшим і складнішим. Спочатку проминули численні виноградники та городи. Потім потрапили в ущелину, де притулювся якийсь двір. Коли проходили повз нього, загавкав собака і вийшов господар. Чоловік, певно, вирішив, що ми заблукали, і намагався пояснити

Ф.Зубач, О.Рибак та Д.Батюк

дорогу. Цьому городникові й на думку не спало, що ми просто хотіли "полазити" по горах. Болгарської ми не розуміли, наш співрозмовник у свою чергу не розумів англійської, але трохи розумів російську.

У горах було багато великих красивих ящірок (сантиметрів 30 у довжину). Щоправда, були вони не тільки в горах. Біля гуртожитку я піймав одну маленьку. Та в горах ящірки набагато жвавіші.

Нарешті дісталися вершини: помилувалися, сфотографувалися. Час і спускатися. Досить швидко вийшли на дорогу. Але вирішили, що буде швидше, якщо підемо вниз напрямки – дорога ж вела кудись убік. Після серії спусків-підйомів вийшли на пагорб, з якого було видно ту саму дорогу, і проходила вона метрів на 50(!) нижче. Але по дорозі трапилася знахідка – цілком придатний для гри футбольний м'яч. Ще стріли в лісі двох черепашок. Одна була розміром з долоню, друга – малюсінька, як сріникова коробка. Наприкінці "походу" ми знайшли велику пляшку води, яку із задоволенням тут-таки випили. Коли, нарешті, спустилися до житла, то втрапили якраз на територію нашого гуртожитку. Та ще й устигли за 2 хвилини до початку церемонії нагородження, що проходила того дня.

Олександр Рибак

Закінчення на 3-й стор. ➔

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 Виставка-ярмарок "Тепло. Теплий дім – 2007"

Досвід Японії – Україні

1 Фізтехівці на олімпіаді в Болгарії

2 У Центрі суперкомп'ютерних технологій

На Спільному українсько-німецькому факультеті

3 До Всеукраїнського дня бібліотек

4 А скло таки вариться!

Громадські охоронці порядку

Місячник здорового способу життя

